

με άρρητο τρόπο και θαυμαστό με τη μορφή του Άρτου και του Οίνου, από πολλή αγάπη στους ανθρώπους , και δίδεται σε μετάληψη και αγιασμό της ψυχής τους . Όπως το Βρέφος αυτό έχει Αληθινό Σώμα , με Σάρκα και Αίμα, έτσι γίνεται και ο Άρτος και ο Οίνος , που ιερουργεί . Επειδή η ανθρώπινη φύση δεν μπορεί να τρώει ωμή σάρκα ανθρώπου και να πίνει αίμα , γι' αυτό πάνσοφα ο Ελεήμων, φαίνεται στον Άρτο και Οίνο, για να τον μεταλαμβάνουν οι πιστοί .

Αφού είπε αυτά η Παναγία , απέθεσε το Θείο Βρέφος πάνω στην Αγία Τράπεζα και αμέσως έγινε άφαντη. Ο δε Ιερέας με φόβο μεγάλο πήρε στα χέρια του αυτό το Θείο Βρέφος , το ασπάσθηκε και πάλι το έθεσε πάνω στην Αγία Τράπεζα και το προσκύνησε με ψυχική αγαλλίαση και ευφροσύνη. Όταν σηκώθηκε από τη γη, το Βρέφος Ιησούς είχε γίνει άφαντο , και βλέπει πάλι μέσα στο Δισκάριο τον Άγιον Άρτο, Τον οποίο και κοινώνησε.

Από το «Γεροντικό της Παναγίας»

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΕΣ

Η Ιστορία της Έκκλησίας και του Έθνους μας γράφτηκε με αίμα και δάκρυα, ύφάνθηκε με προσευχή, αυταπάρνηση, θυσία, θάρρος άποφασιστικότητα, άρετή και δικαιοσύνη. Η Εκκλησία μας προσέφερε κι αυτή τη δική της προσφορά, την δική της «άρτοκλασία » στο πανηγύρι της παλιγγενεσίας, προσέφερε ως άρτους τὰ σώματα τῶν ἡρώων τέκνων της, Ίεραρχῶν, Ίερέων, Ίερομονάχων και Μοναχῶν, ως οἶνο τὸ αἷμα τους, ως ἔλαιον τὴν πιστὴ καὶ τὴν ἐλπίδα.

Με αυτά συνεχίζει να χορταίνει σήμερα τοὺς «ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον», τοὺς ἐκζητοῦντες τὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ και τὴν ἐλευθερία τοῦ Γένους.

24 και 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ας ντύσουμε στα γαλανόλευκα τα σπίτια μας!

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΧΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ

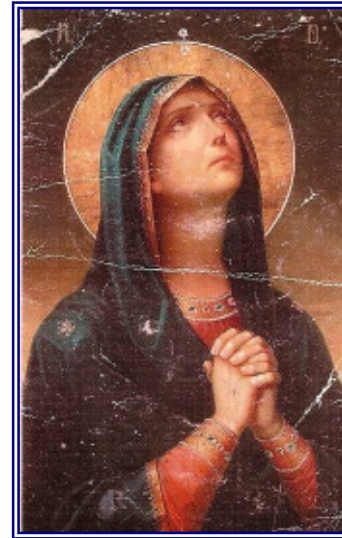
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Τηλ. & Fax 2262024282

www.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

Η Μητέρα του πόνου

Όταν ο Κύριος εμπιστεύεται την Μητέρα του στον Ιωάννη, ταυτόχρονα χάρισε στους Σταυρωτές Του, σε εμένα και σε σέας, ότι πολυτιμότερο είχε. ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ. Ανάμεσα στον Ιησού και σε μας στέκει η αιώνια Μεσίτριά μας. Η γλυκιά φωνή του Σταυρού Την έκανε Μητέρα δική μας, Μητέρα αληθινή όπως το ζήτησε ο Υιός Της "Ιδού η Μητηρ Σου" λέει στον καθένα μας.

Και σαν μάνα του πόνου της εμπιστεύθηκε ο ευλαβής λαός μας όλους τους πόνους και τους καημούς του. Σε κάθε του πόνο ζητάει ίαση από Εκείνην. Της ανάβει κερι, καντήλι και θυμίαμα. Της ψάλλει ύμνους, παρακλήσεις, χαιρετισμούς και ικεσίες. Της αφιέρωσε εικονίσματα, Ναούς, Μοναστήρια και Εορτές .

Και δεν θα πάψει ποτέ η χριστιανική ψυχή να ανταποκρίνεται στην τελευταία επιθυμία του Εσταυρωμένου Υιού «Ιδού η μήτηρ σου». Ναι Παναγία μας! Πρόσδεξι τις προσευχές των παιδιών σου και φέρτες στα πόδια του Υιού Σου που πόνεσε και σταυρώθηκε για μας. Δέξου την προσευχή μας σαν ένα απέραντο, ατελείωτο και αιώνιο "ευχαριστώ".

π. Θεόκλητος Ξεφές(†)

Οί λίθοι κεκραάζονται...

Όταν ό Χριστός έπληγε γιά τελευταία φορά στά Ιεροσόλυμα, ό λαός βγήκε σέ προϋπάντησή του. Αναρίθμητα μάτια Τόν κοίταζαν. Καί άμέτρητα στόματα έφώναζαν μέ ένθουσιασμό: Ώσαννά Υιέ Δαβίδ! Εϋλογημένος ό έρχόμενος... Ό Βασιλεύς του Ισραήλ! Μά αυτό έκαμε τούς Φαρισαίους καί πρασίνισαν άπό τό κακό τους! Καί είπαν στό λαό, νά μήν κραυγάει! Απάντησε ήρεμα ό Χριστός: «Αν αυτοί σιωπήσωσιν, οί λίθοι

κεκραάζονται».Καί τώρα, είκοσι αιώνες μετά, μέ έρωτάς: Πώς είναι δυνατόν νά φωνάξουν οί πέτρες;Σου άπαντώ: Μέ πολλούς τρόπους.

Πρώτος τρόπος: Πέντε μέρες μετά τήν είσοδό Του στά Ιεροσόλυμα, οί Έβραίοι

σιώπασαν, καί οί πέτρες φώναζαν: Ό Χριστός είναι ό Υιός του Θεού! Όταν αυτός τή Μεγάλη Πέμπτη ήταν επάνω στό Σταυρό «ή γή έσχίσθη καί αί πέτραι έσχίσθησαν». Αυτό τό σχίσιμο είναι ή φωνή των λίθων! Μπορεί νά ύπάρξει γλώσσα πιό δυνατή καί πιό φοβερή άπ' αυτήν;

Δεύτερος τρόπος: Όταν οί Έβραίοι σιώπαιναν, οί ειδωλολάτρες φώναζαν "Ώσαννά"! Οί Έβραίοι έβλεπαν τούς ειδωλολάτρες σάν νεκρές πέτρες! Όταν λοιπόν οί Έβραίοι σιώπαιναν γιά τόν Υιόν του Θεού, οί Απόστολοι τούς εκήρυξαν καί τούς έβάπτισαν. Καί αυτοί άπό τότε έγιναν λίθοι ζώντες, ζωντανές πέτρες! Ό Απόστολος Πέτρος λέγει: «καί αυτοί ως λίθοι ζώντες οικοδομείσθε οικος πνευματικός» (Α΄ Πέτρ. 2, 5)!Καί νά τώρα, ζωντανές πέτρες, τά ειδωλολατρικά έθνη, δοξάζουν τόν Κύριο. Ένώ αντίθετα οί Έβραίοι πετρωμένοι σιωποϋν.

Τρίτος τρόπος: Οί Έβραίοι σιώπαιναν, μά έφώναζαν οί λίθοι του ναού του Σολομώντος. Ακόμη καί σήμερα μάς φωνάζουν: Δέν θά μείνει "λίθος επί λίθον"! Τό καύχημα καί ή δόξα των Έβραίων, ό ναός του Σολομώντος, σήμερα δέν ύπάρχει. Μόνο ένας τοίχος έχει άπομείνει. Γιά νά πηγαίνουν εκεί οί υιοί καί οί θυγατέρες των Έβραίων, νά χτυποϋν τά κεφάλια τους! Καί

ονομάζεται μέχρι σήμερα "τό τείχος των δακρύων"! Απομείναν οί πέτρες αυτές, γιά νά φωνάζουν!

Τέταρτος τρόπος: Οί Έβραίοι πρό πολλού σιωπαινοϋν γιά τό Χριστό. Οϋτε χαίρονται. Οϋτε έορτάζουν. Οϋτε φωνάζουν Ώσαννά! Γι' αυτό καί ό Θεός επέτρεψε νά καταστραφή ό μοναδικός ναός τους καί νά σταματήσουν οί θυσίες! Αλλά 100.000 ναοί πέτρινοι χτίσθηκαν άπό τότε! Καί δοξολογοϋν άνά τήν οικουμένη τό

όνομα του Χριστού. Νά λοιπόν, οί λίθοι ναοί κραυγάσουν! Καί οί Έβραίοι σιωποϋν.

Όταν θά έλθουν οί ψευδοπροφήτες καί οί ψευδόχριστοι, καί ή άγάπη των πολλών θά "ψυγή", καί ή άνομία θά πληθυνθή, καί μαζί μέ τούς Έβραίους θά σιωποϋν άκόμη καί οί χριστιανοί, τότε θά αρχίσουν νά φωνάζουν τά ουράνια σώματα. Θα φωνάζουν μέ τό δικό τους τρόπο. Μέ τή δική τους γλώσσα. Καί θά αναγγέλλουν τόν έρχομό τής δευτέρας Παρουσίας του Χριστού.

Αγ.Νικόλαος Βελιμίροβιτς Επίσκοπος Αχρίδος

"Παναγία μου,σε παρακαλώ....,,

Κάποτε ζούσε ένας Ιερέας ενάρετος και ευλαβέστατος , ο οποίος ονομαζόταν Πελάγιος . Στην Παναγία έτρεφε ιδιαίτερη αγάπη και σεβασμό. Όταν λειτουργούσε , δε διάβαζε άλλο Ευαγγέλιο και Απόστολο, παρά μόνο της Παναγίας .Αυτήν την ευλάβειά του φθόνησε ο εχθρός των ενάρετων και του έσπειρε στη διάνοια λογισμό ασεβέστατο και δίσταζε εμπρός στο Σώμα του Κυρίου, λέγοντας αυτά με τη σκέψη του : - Πως είναι δυνατόν το κοινό φωμί, που παίρνουμε από τους αγρούς , να γίνεται Σώμα Θεού. Αυτές οι σκέψεις έθλιβαν αφάνταστα τον απλό Πελάγιο, χωρίς να βρίσκει άπάντηση στο ερώτημά του. Τότε κατέφυγε στη Δέσποινα και Κυρία του κόσμου και Την παρακαλούσε με αυτά τα λόγια στην προσευχή του :«Παναγία μου, σε παρακαλώ ο ανάξιος δούλος Σου, να με φωτίσεις να γνωρίσω το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας , πως μετατρέπεται ο Άρτος και ο Οίνος σε Σάρκα και Αίμα του Κυρίου μας , γιατί δεν μπορώ να το αντιληφθώ».

Κάποια μέρα που λειτουργούσε , αφού τελείωσε ο καθαγιασμός των Τιμίων Δώρων, όταν εκφώνησε το : «Εξαιρέτως της Παναγίας Αχράντου...»,εξαφανίσθηκε από το Δισκάριο ο Άγιος Άρτος . Παρά τις έρευνές του σ' όλο το Άγιο Βήμα , δεν έγινε δυνατό να Τον βρεί. Λύπη θανάτου κατακυρίευσε την ψυχή του και αιτίαζε την απιστία του και αμφιβολία που είχε στο Δεσποτικό Σώμα , που αναχώρησε , για να μην το κοινωνήσει .

Ενώ σκεπτόταν αυτά ο ευλαβής Ιερέας , είδε εμπρός στην Αγία Τράπεζα την Παναγία ,η Οποία είχε στις αγκάλες Της τον Κύριο μικρό Βρέφος και λέγει στον Πελάγιο :-Τούτο το βρέφος είναι ο Ποιητής της Οικουμένης . Αυτόν εγέννησα , Αυτός απέθανε στο Σταυρό ως άνθρωπος και ανελήφθει στους ουρανοϋς . Αυτός και τώρα κάθε μέρα συγκαταβαίνει